

236179/21276

Keleivis Karaliūczyje
tas Utarninkų išdūdamas laš-
toj' ant bilė kofio Pūsto
apšielotas su Pušpinin-
geis ant Bertainio Metū
4 Egr. 9 Pf.

Keleivis

is

Jey kursai dėl Keleivio
Kunigui Kuršacziui lę
rašyti norėtu, tay jo Gro-
mata ji rgs Karaliūczyje
Löbenichtisches Hospi-
tal Ns 1.

Karaliūczyiaus Broliams Lietūwininkams Žinės parnešgās.

N° 31.

Karaliūczyje. 2. Augustą

1859.

7. Nedėlbienėje po šv. Traicės.

Evangelija: Mark. 8, 1—9.

Gromata: Rym. 6, 19—23.

Udymoš dvasiško Utgavwinimo.

Apie nesilaujanti Išsilaitimą Maldoje.

Wis prisifpyręs melškis!

Galiausey tikt tur Žegnone pareiti. Nepaliaudami melškites. Rym. 12, 12. Taip graudena šv. Powils. Kuns bey Kraujas beweil pailsta, kad Pons Dievs ne dūdas persimelškis, ir beweil liaujas nū Maldos, kad Pons Dievs ne tūjau ant Wietos Prąšimą išpildo. Ne taipo, mieloji Szirdel. Kaip toks Medis ne parmušams wienu Kircziu ir Akmū ne tūjau išdumba arba permirksta pirmūju Lašu: taip ir Pons Dievs ne wis dūdas wienu Atduseliu persimelškis. Moizėjšius Wandens iš Ūlds išgauti norėdams, ne wieng, bet du Kartū taję muše. Pons Dievs yra Išganimo Ūla, iš jo teka Gynastiės Wandū. Bet jis nor, kad mes ji ne wieng, bet daug Sykiū, tankei ir atsikartotinay dėl to prąšinėrcumbim.

Malda yra ta Lazda, su kure mes jo Szirdi iš-
tikti turim, jeib jis pats lyg Išeidimą jausdams sakyti
turėtu: Mano Szirdis ney plyšte plyšta, aš tawęs
turiu susimiltis. Jey kas nor koki Miestą iimti ir per-
galėti, tay tam ne gana, pas tą nutraukti ir ant to
koki wieng Szwi arba du paleisti, bet reik ji neper-
stotinay apšauditi ir ji ugingomis Kulkomis taip ilgay
gandinti, iki kol jis pasidawęs. Tai ne gana, kad tu
wieng arba antrą Atduseli Dangun sunti, bet tu turi
karštas pastoti Dwasėje, sawo Atdusius ant fits fito
wiršoti, wieng Strėlą su antraje aštrinti ir tol ne liau-
tis, iki kol Pagalba atėjusi. Pons Dievs užlaiko Do-
wana, jeib tu jū širdingiaus melškumbeisi; jis pasislep-
jas, jeib tu jū stropjaus jėškotumbei; jis užrakin Dan-
gaus Duris, jeib tu jū macniaus tuzgentumb. Todėley
nepaliautinay melškit, jėškokit, tuzgenkit, Luk. 11, 1.
Galiausey tu tikray gauši, ko tu prąšinėšes, rasi, ko
jėškojės, ir busi ileistas, kad tu gana ilgay tuzgenēs.

Nepasiliaujanti Malda yra su Pagalba tikriausey
surįsta. Nepasiliowimas Maldoje ant to dera, kad
Stiprumas ir Macnumas auga; jū gilesnis Szulyns
iškasamas, jū daugiauš Wandens tame randa.s Jū
ilgiaus tu meldies, jū mieliaus tu meldies. Malda lyg
kaip koks Walgis, kursai wis saldesnis pastoj, jū ilgiaus
jis Burnoje palaikomas. Iš ilgo Pasipratinimo pastoj
Pamilimas, Paprotys pastoj antroji Prigimtis. Tokiame
Prisilaitime prie Maldos išrodo Tikėjimas sawo Šylą;
tasai tur ant Pono Dievo Pajadėjimū grunawotis ir
dėl Išklausimo ne abejoti; bet Dobulyste Tikėjimo issi-
rodo ypaczey tada, kad mes prąšydami ne gaunam, ar-
ba rasi bene tai gaunam, kas tiesiog prieš musū Pra-
šimą yra. Kad tada Duse prieš wisą Šautimą Dievo
Meile tikis, ir iš jo laukia neabėjotino Išgelbėjimo, tay
toktai wadiname Tikėjimu, o tas dūda Maldai graziause
Brojybe; bet jey kas Maldoje liaujas, tay prie to iš
Tiesos Tikėjims išgesēs.

Pons Dievs užtrunka dūti, ne todėl, jeib tu dėl
jo Išklausimo abejotumbei, bet jeib tu šlubraus Išklau-
simo ji jū širdingiaus klapatitumbei. Apmislik tai, mie-
loji Szirdel, ir ne pailst meldusis; tu matai, kaip tuls
Ubags toks Begėdis yra, jog jis ne dūdas atsikartydin-
tis. Rods žmonėms toks begėdiškas Kaulijims ir Kla-
patijims yra grasus, ale Ponui Dievui pamėgstaš. Jam
tai patink, kad tu jam wis iš wien ant Kaklo bėgi, ir pirm-
jaus ne nor tawo Walę išpildit, pirmneng tu je ant
to lyg werste priwertēs. Ak kad tu tikt žinotumbei,
kokia miela Aukšcziausiamjam tawo Malda yra, tay tu
Dien ir Nakti sawo Maldas ne norėtumbei bengti. Jey
galima butu, kad Pons Dievs sawo Dangu palikēs
kokoje ypatiškoje Wietoje gywentu, tay jis tokę Duse
saw i Ramus pasifirtu, kuri wisados meldzias ir ne
pailsta. Luk. 18, 1. Kodėl Rąstas jo Ramus wa-
dina Maldos Ramais? Todėl, kadangi jam niekur ne
pamėgsta gywenti, kaip tikt cze, kur mielay jopi mel-
dziam.

Jey tu melšdamasi pailsti, tay tawo Darbas pra-
pūlēs, tawo Neprietelis tawo Wainiką pagawēs tą pa-
sineš šalin. Kaipgi tu gali laimėti, kad tu Ginflus
padėjēs kowoti apšiktoji. Ne paliauk, tay Pergalėjims
pasiliks ant tawo Pusēs. Norint tu Maldos Šylą ne
taip weikēy jauti, ney Akimis ne matai, ko ji Gero iš-
promij, tay tacziau Neprietelei per tą tulūse sawo Su-
dumimūse trifinami ir nusidūd prie jū daug pasleptū

Dieno Sudū, iki kol galiausey misas Swietas po Akiū ēsant mato, kad tu laimējēs.

Nepasiliauoms padaro Įstrimojimą. Įš ko tai atšieit, kad tu, bėdnoji Kirmėlėle, ne sumindžiojams, daug galingū Neprieteliū prieš tamę susitarus? Įš ko tai atšieit, kad tu ne prapūli, norint wislas taip issiweizd, kaip kad wisos Bėdos prieš tamę susibuntawojusios. Įš ko pareit tas Szirdiēs linksmas Drasumas, besirodant, kad wislab tai šalin, kūmi galėtai tikėtis? Tai atšieit iš nepaliaujančios Maldos. Moizėšiuui sawo Rankas aukštyn belaitant laimėjo Izraelitėnai, bet jam sawo Rankas žemyn nuleidziant, tay jie tape apgalėti. 2 Moiz. 17. Perš.

Nepasiliaujantiji Malda tam ir patikrin, kad tawo Nusitikėjims ne busēs nūprosnaš. Įuk jau ney jokš žmogus n'iera toks nemielasbirdingas, kad jis tą be Palinksmiojimo ir be Pagalbės nū samēs paleistu, kursai jam ilgą Czėsą prašinėdams pasluy bėgēs; jū menkiaus tai darys Pons Diems, kursai yra Mielasbirdingyste pati, ir kurs jau ir be tawo Prašimo noringas yra, taw ant Pagalbės pareiti. Kursai taw prisiluto atšielieptis, pirmeng taw šaukiant, ir išgiršti, tam dar bekalbant, tas įuk jū labjauš girdēs ir gelbēs, kad tu ne tikš šaukši, bet ir Dwasėje Dien ir Nakti prašinėjēs ne paliausi. Šis tay tikray darys, tikš ne paisš; tikš ne paliauk, taw weikēy pareis džiaugsmingoji Pagalba. Amen.

Pakajaus Priežascziet.

(Pradzia Num. 30.)

Anday apie naujey padarytaji Pakaju tarp Francuzū bey Esterreikiškiū pasikalbėdami gamome išpozinti, kad tasai pomisam ne toks esąs, kad Ciecorius Napoleons tūmi galėtu pagal sawo ištartūsius Apšiemimus bey Pasizadėjimus pakajingas buti; bet šendien mes tus Priežasczius parokosim, kurie į pagal musū Įzmanimą priwerte, prieš sawo Pamėgimą Pakaju padaryti.

Pirmjausey Napoleons išmydo, kad jam Karš toliaus kiek tiek butu pasunkti ir rasi bene nepalaimingay eiti galėjēs. Įki toi buvo Francuzai Musiūse laimėjē ir Esterreikiškius wis atgal nubromē. Ale tačziau Francuzū kožname Musiye wis lyg tiekajau, arba rasi ir dar daugiaus pūle ne kaip Esterreikiškiū, ir Esterreikiškei tikš todėl atgal trauke, kadangi Francuzū Gendrolei mokėjo sawo Waiską taip kytrey westi, kad Esterreikiškei prisibijodami apšieiti tapš, wis atgal trauktis turėjo. Bet dabar buvo Esterreikiškei tarp keturiū drutū Festungū ištaišē, kur jūsius apgalėti Francuzai butu daug daugiaus Darbo turējē. Napoleons du Kartū didi Musi laimėdams, buvo daug Garbės pelnēs ir gal dabar sawo Francuzams kaip didis Karžygnš bey Pergalėtojis

pasiroditi, ale kad jis butu iš kofio Musio tarp Esterreikiškiū Festungū pergalėtas atšitraukti turējēs, tay butu jo Garbē šalin bumusi, ir Francuzai į butu paniekinę, ale tada jis beje ir butu turējēs iš Žemės bėgti; nēs paniekintas jis ne butu ant sawo netelsēy igautos Krasēs išsilaityti galējēs, kadangi Francuzai, kurie jau ir dabar su šitu Karu ne nor pakajingi buti, tada butu į kaltinę, kad jis jiems Gėdēs, o priegtam ir be Keikalo Daugybę Školdēs ir wisokids Bėdēs padarēs. Toktai išwengti norėdams, apšieme Napoleons, greitan Pakaju padaryti.

Antroji Priežastis to staigaus Pakajaus Padarimo buvo demokratiškiēji Sujudimai Italijoje. Berods Napoleons buvo Italikišiams patšai wisokids Walnybēs pažadējēs, o tieji tūm žodziu pasitikėdami, kēle wisūse Kampūse Italijōs Maitstus, mislidami, kad dabar, Esterreikiškius bey wisus Wieszpaczius, kaip ir pati Popieziū iš Italijōs išwariūs, aukšinasis Czėsas Demokratū Waldimo prasidēsēs. Ale norint Napoleons tūmi Daugybę Pagalbininkū ant sawo Pusēs laimėjo, tay tačziau jam tikš tas wisas maitstikiškasis Trankšmas nepamėgo, kadangi tas jam jau per didis pastojō, ir jis pradėjo bijotis, kad ne rasi bene tas demokratiškasis Walnybēs Geidawims ir jo Francuzus, Zalnierius kaip ir fitus žmonēs, lyg kaip kofe limpanti Liga apnikēs, ir jo žmonēs pradēsę misliti, kad įšai Francuzijai per Wirsu esąs. Tāngi demokratiškiū Sujudimū prisibijodams Napoleons padare Pakaju.

Bet prie to Wiso prisidėjo dar wiena fita labay swarbi Priežastis, ant Pakajaus Padarimo werczianti, butent pradėtasis Masierawims Prusū Zalnieriu ant Francuzū Rubeziū linkay. Nėsa kad ne butu Pakajus pastojēs, tay Napoleons butu begu gamēs ir su Prusais karauti, prie kuriū ir dar wisa Wokėtija ketino prisidraugawoti, bet šitą dwilinką Karą westi, buvo jam tikš per daug, todėl įšai weiktiaus su Esterreikiškiū susitalkino. Tāngi Prusū Waiskai, norint ir dar ney Szumi ne šowē, tačziau yra labay gelbėje Pakaju padaryti.

Tačziau galiausids ir wyriausids Pakajaus Priežasties minau ne reik užmiršti, o toji yra maloningoji Pono Diemo Wale. Wieszpats norėjo Karo Waragus litur padengti ir mus taiseis aplenkti, todėl jis Napoleoną primerte, kad jis su Esterreikiškiū Wieszpatimi Pakaju padarytu, ale ant antrōs Pusēs ir Esterreikiški Wieszpati wēley, kad jis prisulitgji Pakaju priimtu. Šitaipo dangiškamjam Wieszpacziui be waldant ir jam apšiemus, Swietui Pakaju sutekti, turėjo ir Esterreikiškiui Ciecoriui Priežascziū rąstis, kuriū dēley jis apšieme, ir per Menorą nū didziēs Daliēs sawo italikiškiū Žemjū atšisakytis, ir už tokę brangę Preekę Pakaju atšipiektis. Pirmjausey jo Szirdis buvo i toki Wisiūtėjimą ipūlusi, jog jis jau ne mislijōs, ben Kartą šime Kare kę istešėti galēsēs. Šo Waiskui iki šiol pomisam ney Syki ne buvo pasisekē, Musi laimėti, o todėl jam jau taip atšidawē, tarši Esterreikiškei Waiskai prieš Francuzus niekadōs ne laimēs. Tāngi įšai užior dar wis dau-

giaus Žmoniū bey Piningū, o rasi dar ir wis daugiaus Žemjū prapuldes, apsieme, Pakaju padarydams tai Pergalėtojams palikti, ką jie jam jau buvo išweržę.

Antroji Priežastis, kuri Esterreikiški Ciecorių ant Pakajaus merke, buvo tikrai ir toji, kad ne tik Italijoje, bet jau ir Ungarū Žemėje Raištai taisės pasifelti. Tągi užiot įsai podraug su Lombardija bey kitum Daljkū sawo Italijōs ir dar Ungarija pametēs, tay jis apsiem, mažesneje Iškada pakelti ir tik wienat Lombardija pamesti. — Ale galiausey, o kaip rodos ir wyriausey, Esterreikiškis taip staiga Pakaju padare, Prusū Pagalbōs prisibijodams. Kelintasis musū Skaitytojū begu iš to Žobzio dymis, ale taciau toktai taip yra. Esterreikiškis bijojos musū Pagalbōs. Rods kad musū Princas Waldonas butu apsiemēs, Esterreikiškiam prapulditaję Lombardija iki Enczino Upēs wēl atlaimėti, arba už tai stowėti, kad jam ir dar likēs Daljkas Esterreikiškosės Italijōs tikrai n'išplēstas tapēs, tay Esterreikiškis butu musū Pagalba pasidžiaugēs, ale to musū Princas Waldonas apsiimti ne norėjo ir tik žadėjosi, kad jis Wokėtija apžiēs. Tai buvo Esterreikiškiam per menkay. Priegtam wislab taip pradėjo gauditi, kad, Esterreikiškiam su Francuzais bey Sardyniškais Italijoje besimant, Prusū Princas butu wyriauseję Waldzija ant wisōs Wokėtijos Waiskū igijēs, ir Pamaželiu lyg Wokėtijos Galwa ir Wyriausiūju pastojēs. Bet tą Garbę Esterreikiškei mums ne welij, kadangi jie patys tōs Garbēs igyti geidauja. Rods Esterreikiškis Ciecorius buvo Frankfurte per sawo Pasuntini užmanēs, kad wisōs Wokėtijos Waiskas po Prusū Princu padūtas taptu, ale su tūm Iffiderejimu, kad Princas wisiemēs Wokėtijos Kunigaitšeziams arba jū Pasuntiniū Surinkimui Frankfurte lyg kaip koks Gendrolius sawo Wiešpacziui Rokundą nū sawo Waisko Bedimo dūti turis. Taciau toktai musū Princas n'apsieme, bet norėjo Wokėtijos Waiskus westi wienat pagal sawo paties Wale ir Niekam už tai ney joki Rokundą dūti, kaip tik Ponui Diemui. Kad kitaip ne butu Pagalbōs buwe, tay Esterreikiškei butu berods apsiimti turēję, Prusū Žemēs Waldonui wyriauseję Wietą Wokėtijoje iweliti; taciau tai jū Ciecoriui buvo per skaudu, ir užiot wyriauseję Wietą Wokėtijoje prapuldes, tay jis ne wenge, didelę Dalį sawo Italiskūjū Žemjū prapulditi. Tai yra Priežastzei pasidariusiojo Pakajaus. Ale taciau t'est tieji, kokie ēsa, mes žinom, kad Pakajus Swietui nū Pono Diemo ēsas atėjēs. Jam t'esie už tai wisosa Szirdisa karšciausia Dekawone!

Szwiežjus Pakajus ne labay istikims.

Dabar pasidariusiūju Pakajumi Swietas ne labay nor istikėtis. Szitas Pakajus, norint abiejū Ciecoriū pacziū susnekėtās, taciau, dar toli ne gatavōs. Dar

Italijōs Daištai tik pagal wyriausiūsius Daljkus dawaditi, ir tik taip issiweizd, lyg kaip kad kokiōs swie budawojamōs Trobōs tik mos Stenderei bey Spa pastatyti, ir dar daug Darbo reikalinga, kol ji pilnagatama bus pastojusi. Prie šito Pakajaus dar daug Susnekėjimū reik, kuriū dēl be derint gal naujas Waidas ir naujas Karas pakilti. Todēl pasiliekt ir wis Waiskai Esterreikiškiū, Francuzū bey Sardyniškiū kariskay prigatawiti ir wis ant sawo Wierōs bestowē, iki wislab bus iki ant Galo dawadita ir wisuse Daljkuse pilnas Sutarimas pastojēs. Szitaipo berods ir Sziporyste ant Esterreikiškiū Wandeniū yra iš Naujo prasidėjusi, ale kariskū Priprowū, Kulkū, Parako, Szwino, Serōs, Puczū, Kanuliū, Kardū ir kas tam lygu, tenay šen arba ten gabenti dar ne Wale.

Napoleons nor, kad prie Sudawadijimo šito Pakajaus ir šiti Gyropōs Wiešpaczei sawo Pasuntiniū nusustu ir taipo Kongresą laikytu, ale tieji tai ne labay nor apsiimti, sakydami, kad Napoleons su Esterreikiškiu, kuriūdu Ritū ne klausdamu tą Pakaju padariusiu, dabar ir tesizinos, ir saw wienudu te išdumoja, kaip galima bus, tą išwesti. Ypaczey apie Englenderius girdim, kad tie eze powisam ne nori kisti, kadangi anie susnekėtieji Pakajaus Daljkai tokie ēsa, kad ne galima busę, jūs palaimingay išwesti.

Ogi kas žin, bau ir pats Napoleons tikrai Wislij tur, aną Pakaju wiernay laikyti. Mes girdim, kad Francuzijoi Karas dar wis iš Wien ir nepaliautinay, ypaczey ant Jariū taisomas, ir naujos kariskos Sziepyš budawojamos. Bet francuziški Kupczelninkai wisuse Kampuse tyko, kad dabar Pakajui pastojus musū per Wiršū ēsantieji Zalnierū Arklei busę pardūdami, kad jie tūsius nupirkę, Francuzū Waiskui prigabentu. Ogi apie aną wisoktū Walfunū Wyresnišį Garibaldi pasakojama, kad jis dar wis šwiežiū Wyrū i sawo Waiską priimas ir jūs zalnieriskaję Szluzbą ismokinas. Tągi Karo Priegados mums dar ne abelnay pro Szalt, ogi rodos, kad Englenderi bey Rusai jau dabar su musū Princu Waldonu jū labjaus meilij arcziaus susdraugawoti, jeib jie rasi weik ir iš Kercziū naujey pasifikianzioms Kar-Priegadoms jū weikiaus pasipriesiti galētu. —

Wisofia. Zine.

— Danskōs Mieste yra didzioji karaliskoji Garnizon - Bekerijs Raktijs nū 12tojo ant 13tojo Julijaus nudegusi, i tūmi Ugnis podraugy 80 Žakū Mitū bey 2000 Centneriū i Baczkas sudėtōs zalnieriskōs Dūndōs, wadinamōs „Feldzweiback“, supustijusi. Iškada eze pasidarusi yra labay didele. Kaip Ugnis prasidėjusi, nezinoma. —

— Apie Esterreikiški Ciecoriu Frants Jozeph

afokojama, kad jisai Sono Diens Musijie prie Sol-
hyno patfai i didziausią Priegadą isidames ir Kulkū
int jį lakiojancziujū n'atbodams savo Žalnieriams
přifaukęs: „Gifim, werškimės su Umarū prieš Neprie-
telius. Ir aš turiu Namėj Paczę bey Waiūs.“ —
O jo Žalnieri tūm Žodžiu lyg kokia Ugnimi pakurstiti,
wertės prieš Neprietelius su Umaru, — ale tacziau ant
Galo jie tikt turėjo atgal trauktis.

— Jš wieno Kampo musū Prowincōs, butent iš
Karwindū Gromystės, pale Elbingōs Miesto esan-
czidōs, pasakojama, kad wiename Kieme wienam Gaspadoriui
po Landwierais išejus, ir Lauką, Paczę bey du
Kudikiu palikus, ne po Ilgo jo Lėms pasimirę, kufsai
paliktajei Paczei Lauką apgyventi buvo gelbėjęs.
Szaltysius to Kiemo matydams, kaip ana Moteriske
taip prastota esanti, tay jis Kiemo Gaspadorius suwa-
dines su jeis sušnekėjo, Paeciliumis kōznas po Nedelę
anai Moteriskei Webime jōs Gaspadorystės ant Pagal-
bōs pareiti. Tai gražu!

— Miestelije Szippenbeil, musū Prowincoje
gulincziame, isome Žaibas Subatoj, 16tąjį Julijū, skau-
dzei Perkunijei uzejus, i Baznyczidōs aukštaję Wapny-
cziją, jog toji aukštay Widuj degti pradėjo, ir tikt wos
ne wos buvo galima, Ugni išgesinti. Lyg taipojau bu-
wo ir Miestelije Friedland Baznyczidōs Wapnyczia
per Žaibo Špōwimą ussidegusi; tacziau ir cze tape Ug-
nis išgesyta.

— Wiens Englanderis yra tokę Sziepi issimilijęs,
kurę ne galima Kanulės Kulkomis iweikti, ir kuri cie-
siog ant kōlidōs kitōs Sziepiēs uzbėgdama, tą isteng su-
truškinti, tacziau pati czėla pasilikdama. Dabar ta
Sziepiēs išbandoma, ar ji ir tikray istengsenti tai istai-
syti, kę anš Englanderis pažadėjęs.

— Jš Berlyno pasakojama, kad wiena Moteriske,
kuris Szirdis prie Piningū buvo priaugusi, ant Smer-
tiēs Patalo dawadijusi, kad po jōs Pasimirimo ne rei-
kiant jejei jōs iki tol dėwėtaję Mučę nū Galwōs nu-
imti, bet ta turinti pasilikti nekrcutinta, ir reikiant ję su
taje palaidoti. Tacziau jei Akis užmerkus jōs Gentys
ne klause tam Dawadijimui ir jei jōs suterštaję Mučę
nuimdami, rado po taje ant Galwōs 500 Doreliū Po-
pierpiningiū. — Kokia tai Szirdiēs Bjaurybe! Kę
pita Moteriske weikš su sawo Piningmylyste aname Amže?

— Szime Czėse gauname daug apie bumuses Ugniēs
Škėdas patirti. Kad ne seney Petersburglij dau-
giaus ne kaip 200 Butū nudege, tai jau pasakota, lyg
taipojau dabar iš Rusijōs Žine pareit, kad tenay Mieste
Kasan 640 Butū, o Miestelije Džansf kōne 200
Butū nudege, ogi ir didziōsės Girės pale Wolgōs Upės
esancziōs, ussidegusios, ir Liepnos ten i Padanges issi-
keldamos sauczianczios išgalingay. Musū Pommeriū
Miestelije Naugard nudege 27tąjį Junijū 66 Sku-
nes, lauke Miesto Wartū stowincziōs, o Kieme Man-
tau, pale senojo Kelio tarp Labgumōs bey Kara-

liaucziams gulincziame, nudege Naktij ant pirmojo
Julijaus dwiem Gaspadoriam 6 Trobos podraug su 40
Awimis ir 18 Galwijeis.

— Jš Pommeriū Prowincōs buvo gerokš Skait-
lius Žmoniū i Rusiją ant Pasiliktinōs iskeliamēs, ale
daugiausieji šitū iskeliamusujū yra jau wēl atgal par-
gryžę, kadangi jie ten wislab daug kitaip rado, ne kaip
jie buvo mislije.

— Esterreikiskės Ceitungos pasakoj, kad tikrais
ir pilnais Pakajaus Derėjimas, kuriame ir wisi Dal-
kai Italiskōs Draugystės, pagal Pakajaus Sušnekėji-
mą Mieste Willafranka turi sudawaditi tapti, bu-
sēs per Kongresą pagatawitas. Szitas Kongresas
gaušes Widurij Augusto Mėnesio Szweiceriū Mieste
Žūrich susieiti. Iki kol per tą Kongresą wisi Pak-
jaus Dalikai busē sudawaditi, turēsę Waiskai ant Karo
gatami pasilikti. Ar ant šito Kongreso wisi Gyropōs
didieji Wiešpaczei sawo Pasuntinius nusus, arba ar tikt
Esterreikiskis, Francuziskis bey wisi Italiskei, tai dar
ne zinoma.

Šdawadijims.

Man yra ne seney wiena Gromata iš Naujū
Woinocziū, Dilžės Parapijōs, parejusi su Pasakojimais,
kaip aname Kampe trumpame Czėse keli Žmones, wiens
šėip, kits taip, saw patys Galą pasidare, ir taipo te-
nay bediemiškais Rusijawinimas labay i Paproti par-
ejęs. Ale tacziau aš wislab tai Keleiwjui ant Šne-
šiwimo per Swietą ne padūdu, ne žinodams, bau tai,
kas anoj Gromatoj pasakota, ir wislas tikray Dieša
esant, kadangi anōs Gromatōs Kąšėjas sawo Wardę
ne pasifakęs. Ale kad Kąšėjas tokiōs Gromatōs, man
bile kōlidōs Naujynōs iš Lietuwōs parfusedams, sawo
Wardę ir pasifako, tay aš tacziau, jey jis man ne kaip
istikims yra pažystams, kę jis man pasakojęs, ne
galiu toliaus per Keleiwj pasakoti, kadangi man šitokiu
Budu daug Sykiū toke Žine pareit, kuri potam kaip
netikra issirodo. Tanyi jey kas, kurs man nepažystams,
man apie koki Nusidawimą nor kōkę Žinę atsusti, tą per
Keleiwj toliaus zinoma daryti melidams, tay tą meldžiu,
kad jis sawo Gromatą, jey ne pas Pongą Kunigą, tay nors
pas Szaltysiu nuneštu, idant tas sawo Wardo Pasi-
rašimu bey Peczwėtimi atliuditu, kad tai, kas cze pa-
sakota, esanti tikroji Dieša. Jey kokia Gromata su to-
kėis Pasakojimais man pareis be tokio Atliudimo, tay
aš tą turėsu newartota i Szalį padėti.

Preke Karaliaucziuje 2. Augusta.

Kwiėczi 72—75 Sgr., šwiež. Kugei 40—47 Sgr., Mtežei
30—33 Sgr., Awizōs 20—28 Sgr., Žirnei, rain. — Sgr., balt.
— Sgr., Szandai 12 Sgr. už Centneri, Szienš 16—23 Sgr.
už Cent., šwiežios Poputės 21—26 Sgr. už Szėp., šwiežus
Swiestas ant Turgaus perkams 6—7 Sgr. už Swarg.